

gjort, for en Betaling, der er circa 40 pCt. lavere end den, som gives Haandværkere ved private Værkster. Vil man have dem, maa man betale dem paa den ene eller paa den anden Maade; man maa enten give dem Ret til Pension ved Siden af deres nuværende Lønning, eller ogsaa maa man give dem højere Lønning uden Pension, men jeg troer ikke, man bør opstille saa ubestemte Regler, som her er skeet. Den dygtige Haandværker vil vide, hvad han har ivente for sit Arbejde, hvilken Løn der kan tilkomme ham derfor, og deri kan man virkelig ikke fortænke ham. — Jeg skal endnu kun til Slutning tillade mig at bemærke, at, naar der paa den med Lovforslaget følgende Oversigt over, hvorledes Marinens Budget for Fremtiden vil stille sig, er opstillet en Sum af 16,000 Rd. til Skure til Transportbaade, troer jeg egentlig ikke, at der er nogen Nødvendighed derfor. Man er vel gaaet ud fra, at der endnu skal bygges et Antal af disse Transportbaade, og de have vist ogsaa hidtil vist sig overmaade nyttige, men jeg troer ikke, at de ville være det i lige Grad, naar vi, som det i Fremtiden vil være Tilfældet, kunne vente at møde Fjenden paa Spen; dertil ere de for langsomme og for ubehjælpomme. Der er derfor efter min Mening ingen Grund til at sørge deres Antal, og der vil saaledes formeentlig heller ikke være Grund til at bygge nye Skure, thi vi have saadanne til den allerførste Deel af de Transportbaade, vi have. Man kunde vel ønske, at de laae et andet Sted, f. Ex. ved Korsør, men der kan ikke være Tale om at flytte dem, og man kan vel derfor see bort fra denne Udgift.

B. Christensen: Den ærede Forsamling vil allerede forud være bekendt med, hvad jeg kan have at fremsføre i denne Sag. Det er allerede udhævet ved Forhandlingen af Forsvarsvæsenet tillands, at jeg hører til de, Gud ske Lov, særdeles Mange her i Salen og udenfor Salen, der antage, at det er fordærligt og farligt, at der ikke er den Enhed tilstede i vort Forsvarsvæsen, der kun kan tilveiebringes derved, at Forsvarsvæsenet tilføres og tillands underlægges een Haand. Jeg tør sige, at, hvad vi have hørt, paa ingen Maade indeholder

Noget, der kan svække denne Anstrelse, og jeg haaber derfor, at ærede Medlemmer ville understøtte Bestræbelserne for, at denne Grundmangel i vort Forsvarsvæsen ad en eller anden Veie kan blive afhjulpen. Vor Tid har medført bethdelige Forandringer i de tidligere tilstøeværende Forhold, maastee neppe dog mere i Noget end med Hensyn til Spørgsmaalet om Marinens Betydning og navnlig dens Betydning for et Land som Danmark. Ikke blot er Søkrigsvæsenet traadt ind i en ny Periode, hvor det egentlige Sømandskab spiller en mere underordnet Rolle, medens derimod de mekaniske Midler, om jeg saa maa udtrykke mig, indtage en Hovedplads; men til dette kommer endnu for Danmarks Vedkommende, at, naar vi see os omkring efter den Fjende, der kan antages nærmest at true os, og mod hvem vi derfor navnlig maae beregne vort Forsvar, stiller Forholdet sig unægteligt ikke libet forskjelligt fra tidligere, netop paa Grund af den Forandring, jeg nylig berørte. Jeg troer desværre, at vi kunne sige, at til Exempel vor sydlige Nabo neppe i dette Øieblik er os egentlig underlegen tilføes, men i alt Fald tør han ikke paaregnes at ville være det, dersom uheldige Forhold maatte bringe det dertil, at vi paany maatte have at bekæmpe ham. Jeg troer derhos, at en alvorlig Betragtning af vort Fædrelands Historie turde overbevise os om, at vi have miskjendt Forholdene, naar vi i tidligere Dage have lagt Hovedvægten med Hensyn til vort Forsvar paa vor Marine; en opmærksom Betragtning af Historien maatte sikkert vise, at vor Marine egentlig albrig i Gjærningen har været af den Betydning for os, som Mange have været tilbøielige til at tillægge den, og, at navnlig efterat Norge skiltes fra os, maatte egentlig den Tid være forbi, da vi kunde tænke paa at holde Noget, der med Rette fortjente Navnet af Flaade. Men gjaldt dette allerede i og for sig tidligere, gjælder det efter min Overbeviisning uimodsigelig endnu mere nu. Saaledes som Forholdene have udviklet sig, have vi kun ringe Brug for en egentlig søgaaende Marine eller for en meest søgaaende Flaade. Det, at vise vort Flag i fremmede Lande og i fjerne Lande, viser den daglige Erfaring er noget temmelig uforuødent